[Ingerlise Koefoed]

taget for, at der skal sidde nogle lektører, der på forhånd skal bestemme, at det og det vil de tage afstand fra. Det er en helt urimelig måde at forestille sig sådan noget på, og det er jo i sidste ende censur. Det kan da ikke være rigtigt, at der er nogle, der skal læse bøger og så sige: den vil den og den nok ikke kunne lide af forældrene eller de dér kommunalbestyrelsesmedlemmer, så den må vi hellere vise dem. Nej, så skal man vise dem alle bøgerne i børnebiblioteket, og så skal de tvinges til at læse dem, før de tager stilling til den ene.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Bare den korte bemærkning til fru Ingerlise Koefoed, at jeg godt vil bede om, at man ikke fra folketingets talerstol omtaler hr. Poulsgaards og min rejseaktivitet som sexrejser.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Vi har efterhånden, fru Ingerlise Koefoed, kendt hinanden gennem mange år, vi har været politisk uenige og er det stadig væk, men jeg har på en måde lært at sætte pris på fru Ingerlise Koefoed som et meget fornuftigt menneske på mange områder. Når fru Ingerlise Koefoed imidlertid som formand for Danmarks fornemste udvalg, kulturudvalget, kan stå op og sige, at det er vrøvl og sludder, det, hr. Poulsgaard siger, så håner fru Ingerlise Koefoed, jeg tør roligt sige de millioner af danskere, der er enige med mig. Jeg har læst de digte i min barndom, jeg læste dem på lokummet, og jeg var så heldig, at jeg kunne glemme dem igen. Kan fru Ingerlise Koefoed sige mig, hvad dansk kulturarv var gået glip af, hvis ikke det her var blevet optrykt? Hvad var dansk kulturarv gået glip af? Intet. Intet var den gået glip af. Det er simpelt hen en hån mod de forældre, der vil, at når deres børn går på folkebibliotekerne, skal de også komme hjem med noget, som hjemmet kan sympatisere med. Det er simpelt hen rystende, men det viser, hvor kultureliten befinder sig i dette land. Jeg siger velbekomme.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt bede ministeren undskylde. Jeg havde ikke forestillet mig, at man kunne opfatte ordet sexrejser på den måde fra ministerens side, og det var i hvert fald ikke ment sådan.

Så vil jeg godt sige til hr. Poulsgaard, at vi er jo altså uenige. Jeg tror, det er aldeles udmærket, at netop de børn, hvis forældre er meget strenge med den slags ord derhjemme, har et sted, hvor de kan gå hen og se dem og få taget noget af gassen af dem og få grinet lidt ad alle de tabuer, som de voksne omgiver sig og børnene med.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Jeg vil gerne bevare lidt af min barnetro, og derfor vil jeg helst tro, at fru Ingerlise Koefoed er et meget kultiveret menneske. Jeg ved – det er vist en kendsgerning – at fru Ingerlise Koefoed har fået fire børn, drengebørn endda – ja, fruen nikker – og jeg tror ikke, at fru Ingerlise Koefoed, dengang hendes drenge var små, hvis de havde brugt de udtryk, som jeg ikke må bruge her for formanden – og det er jeg enig med formanden i – har sagt til drengene: bliv ved, for I er inde på det rette kulturelle spor! Jeg tror nok, at fru Ingerlise Koefoed har sagt: fy, fy! Gå nu ikke op og sig mig imod, for så bliver jeg skuffet!

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg beklager meget, at kultureliten er så ukultiveret. Det, jeg sagde, hr. Poulsgaard, var såmænd: sådan nogle ord skal I ikke sige, når I kommer hjem til farmor. Det var, hvad jeg sagde.

Kruse Rasmussen (CD):

Og nu til noget helt andet. Med formandens tilladelse vil jeg vende tilbage til lovforslag nr. L 134, som vi faktisk har til behandling.

Formanden:

Det behøver man ikke formandens tilladelse til.

Kruse Rasmussen (CD):